

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ministeren. Kamal Qureshi får ordet som næste ordfører. Jeg havde ikke fanget, at han havde bedt om ordet. Værsgo.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil sådan set bare gentage noget af det, de andre har sagt, for at slå SF's linje fast: Vi fra SF's side sætter også stor pris på det frivillige donorkorps, der er i Danmark, som frivilligt stiller sig op og donerer blod til behandling. Vi tilslutter os intentionerne og principperne i forslaget, som jo handler om at udnytte det frivilligt donerede blod optimalt og så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt.

Jeg vil sådan set bare gentage noget af det, de andre har sagt, for at slå SF's linje fast: Vi fra SF's side sætter også stor pris på det frivillige donorkorps, der er i Danmark, som frivilligt stiller sig op og donerer blod til behandling. Vi tilslutter os intentionerne og principperne i forslaget, som jo handler om at udnytte det frivilligt donerede blod optimalt og så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt.

Baggrunden for forslaget er selvfølgelig, at der er en række direktiver, der er vedtaget i EU, som fastsætter nogle ensartede standarder for hele Europa for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter. Det er selvfølgelig principperne i det og principperne i det fremsatte lovforslag, vi fra SF's side støtter. Vi er glade for, at bloddonorerne også fremover skal være frivillige og ubetalte, og vi er glade for, at amterne – det bliver så regionerne – fortsat skal støtte det frivillige donorkorps.

Kl. 15.25

Alt i alt er vi enige i de principper, der er i det foreliggende lovforslag – som vi var det under førstebehandlingen i den tidligere samling – og kan godt støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af lov om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende. (Obligatorisk skiltning om rygepolitik på offentligt tilgængelige serveringssteder).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birgitte Josefsen (V):

I Venstre går vi ind for det frie valg, og derfor ser vi det fremsatte lovforslag om obligatorisk skiltning ved indgange til offentligt tilgængelige serveringssteder som et skridt i den rigtige retning med hensyn til at begrænse den passive rygning over for den enkelte. Hver enkelt kan nu, hvis det her lovforslag bliver vedtaget, selv vælge til og fra, når vedkommende står ved døren.

Vi ved, at passiv rygning og rygning i det hele taget er særdeles sundhedsskadeligt, og det må derfor være oplagt, at forbrugerne får mulighed for at vælge til og fra. Flere gange har jeg hørt om forældre, der gerne vil gå på restaurant og café med deres børn, men som regel må opgive det på forhånd, da de ikke har kunnet sikre sig, at børnene kommer ind i et miljø, der er røgfrit. Med den obligatoriske skiltning kan de nu også vælge til og fra og sikre sig at kunne gå på restaurant eller café med deres børn og have en garanti for, at de sidder i et røgfrit lokale. Ligeledes er der mange med lungesygdomme og mange med allergiske reaktioner, der har måttet blive hjemme, og som ikke har kunnet føre et liv som mange andre og f.eks. gå ud og spise en gang imellem. Også dem giver vi nu en mulighed for at vælge til og fra.

I Venstre er vi overbeviste om, at den obligatoriske skiltning vil give anledning til debat også blandt personalet og ledelsen på spisestederne, og blot det, at en debat kommer i gang, tvinger jo en til at sætte fokus på det vigtige: at rygning er sundhedsskadeligt. Venstre mener, at det er vigtigt hele tiden at have fokus på rygningsproblematikken.

I Venstre bakker vi derfor op om det fremsatte forslag og ser også frem til, at ministeren i nær

fremtid vil sætte en oplysnings- og debatkampagne i gang om rygning og dens skadelige virkning. Venstre har dog bemærket, at der allerede rundtomkring er en livlig debat i gang. Både amter og kommuner har i deres sundhedsfremmende politikker taget rygning med i deres programmer, og derfor ser vi, at der allerede er meget stor bevågenhed omkring problemstillingen.

Venstre ser ligeledes frem til, at vi i Folketinget går foran med det gode eksempel, så derfor håber vi, at den synlige skiltning vil blive gennemført meget hurtigt her, når engang lovforslaget er vedtaget.

Sluttelig vil jeg sige, at den konservative ordfører på området ikke kunne være til stede i dag, så derfor er Venstres ord også De Konservatives.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja, tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. René Skau Björnsson.

René Skau Björnsson (S):

Der er grumme kendsgerninger, som er dokumenteret om tobaksrygningen også i Danmark. Vi ved, at tobaksrygning er det, der har størst negativ indflydelse på danskernes sundhed, og den har haft det de seneste 30 år. Vi ved, at godt 13.000 danskere hvert eneste år dør af rygerelaterede sygdomme. Vi ved også, at passiv rygning hvert år medfører op mod 750 dødsfald. Vi ved, at fem til ti ansatte dør i hotel- og restaurationsbranchen hvert år som følge af passiv rygning, og vi ved, at også 80 ansatte i den branche bliver syge på grund af passiv rygning.

Tallene understreger altså bl.a., at vores sundhed ikke kun er en konsekvens af den livsstil og de vaner, vi selv har, men at vores sundhed i lige så høj grad er et resultat af det samfund, vi er en del af, det samfund, vi lever i. Et godt arbejdsmiljø, gode fødevarer, ordentlige boliger, sikker trafik og ren natur er alt sammen med til at sikre os et sundt liv, og derfor er det heller ikke kun vores eget ansvar, men i lige så høj grad vores alle sammens ansvar, at vi kan få en sund tilværelse. Passiv rygning er et meget godt eksempel på det.

Kl. 15.30

Vi skal ikke bestemme, om folk skal ryge eller ej, men af hensyn til hinanden og hinandens helbred kan det være nødvendigt at lave regler for, hvor man må ryge, og det gør lovforslaget her ikke noget ved.

Forslaget om, at restauranter skal skilte med, om de har et røgfrit miljø, kan være meget godt for gæsterne, men det hjælper ikke de medarbejdere, som dagligt udsættes for røg. Socialdemokraterne kan ikke acceptere, at folk bliver syge og måske dør, fordi de passer deres arbejde, og derfor skal rygning på arbejdspladsen betragtes som et arbejdsmiljøproblem, og på sigt bør der indføres et rygeforbud på alle arbejdspladser. Det kan sagtens kombineres med specielle lokaler til de røgtrængende, så rygernes frihed til at bestemme over eget liv og helbred ikke krænkkes.

Det bliver ikke let. Men arbejdet med at gøre noget målrettet skal i gang nu, og derfor vil vi opfordre regeringen til at sætte turbo på arbejdet med at hjælpe rygere til at stoppe rygningen og få stoppet rygningen i offentlige rum og på arbejdspladserne, så vi kan få gang i holdningsændringen og få Danmark gjort tilgængeligt for alle, både rygere og ikkerygere. Vi håber, at den høring, som planlægges om sagen nu her i foråret, vil sætte skub i regeringen.

Vi støtter lovforslaget. Vi støtter dette meget lille skridt i den rigtige retning, men som jeg også har sagt, skal vi gå meget længere og i hurtigere takt, end forslaget her gør.

Birthe Skaarup (DF):

Ja, debatten om rygning bølger stadig, og den har bølget i lang tid.

Alle ved, at det er sundhedsskadeligt at ryge, og jeg vil sige, at Folketinget vel ikke tidligere har indført så mange nye restriktioner på netop det område, som vi faktisk har gjort. Som eksempel på det kan jeg nævne, at børn og unge ikke må ryge i folkeskolen og i skolefritidsordninger, heller ikke på skolens matrikel, og at der skal etableres særskilte rygelokaler for voksne. Vi har også vedtaget, at der ikke må reklameres for tobaksvarer, at der skal trykkes advarsler på cigaret pakninger, og at unge under 16 år ikke må købe tobaksvarer i detailhandelen – alt sammen fordi vi også som sundhedspolitiske ordførere kan se, at rygning er farligt.

Rygning er den faktor, der efter min vurdering udgør den største sundhedsrisiko i Danmark. Et stort antal danskere dør eller bliver invalideret af sygdomme, der skyldes tobaksrygning, hvert evig eneste år, og vi kan blot konstatere, at det er fakta.

Nu behandler vi yderligere et forslag, nemlig et lovforslag om obligatorisk information og skiltning på offentligt tilgængelige serverings-

steder om, hvorvidt der må ryges eller ej. Såfremt det vedtages, bliver der nu mulighed for, at folk kan vælge fra eller til, og de passive rygeres ønsker bliver imødekommet.

Vi kan konstatere, at for den enkelte restaurationsvirksomhed indebærer en synlig skiltning som punkt 1, at der aktivt skal diskuteres rygepolitik på den enkelte virksomhed, og som punkt 2, at der samtidig lægges op til, at virksomhederne inddrager de ansattes arbejdsmiljø i overvejelserne, og det er faktisk en nødvendighed. Arbejdstilsynet har siden april i fjor udført en kontrolindsats i hotel- og restaurationsbranchen. Den skal være ved, og den har faktisk afstedkommet, at der er blevet igangsat en landsdækkende aktion mod bl.a. restauranter, værts-huse og diskoteker. Arbejdstilsynet har måttet give påbud og vejledninger på mere end hver anden virksomhed, og de centrale problemer var faktisk alle steder manglende eller dårlig ventilation og dermed dårligt arbejdsmiljø for de ansatte.

Derfor er det klart, at personer, som arbejder og færdes i et dårligt arbejdsmiljø og bliver syge eller måske oven i købet dør som følge af de skadelige stoffer, der findes i tobakken, bør have mulighed for at fravælge sådanne arbejdspladser. Det kan de nu få via denne lovgivning, som vi i Dansk Folkeparti støtter.

Kl. 15.35

I debatten om, hvorvidt vi udelukkende skal have røgfri restauranter i Danmark, har vi til stadighed bemærket de forskellige udmeldinger, der er kommet fra restaurationsbranchen, og som sagt mener vi i Dansk Folkeparti, at dette lovforslag, som vi jo allerede har debatteret en gang, er landet udmærket, også set i lyset af den viden, vi i dag har om de sundhedsmæssige farer, tobakken udgør, selv om vi grundlæggende også mener i Dansk Folkeparti, at det er en privat sag, om man vil ryge eller ej.

Naser Khader (RV):

Hensigten med dette lovforslag er at give forbrugerne information om spisestedets rygepolitik, altså i form af et skilt på væggen om spisestedets rygepolitik.

Vi i Det Radikale Venstre er kritiske over for forslaget, da der ikke er nogen krav om rygepolitik. Det er et uambitiøst forslag, fordi det ikke tager højde for arbejdsvilkårene for de ansatte.

En rapport fra Arbejdsmiljøinstituttet har for nylig slået fast, at omkring ti tjenere dør hvert år som følge af passiv rygning på arbejdspladsen.

Passiv rygning dræber altså, og samtidig ved vi, at aktiv rygning koster 12.000-13.000 danskere livet hvert år. Rygning er den danske folkesundheds fjende nummer et, og derfor er det ikke nok med et skilt på væggen.

Forslaget tager heller ikke hensyn til forbrugere. Vi mener, at forslaget undervurderer de problemer, der er i branchen med hensyn til at indføre røgfrie zoner og dermed give ikkerygerne et reelt alternativ. Ingen af de frivillige initiativer på området er indtil nu lykkedes. På et tidspunkt var der en hjemmeside, hvor forbrugere kunne se, hvilke spisesteder der var for rygere og ikkerygere, men hjemmesiden blev ikke brugt og blev senere nedlagt. Det enkelte spisested undervurderer behovet og er også bange for at miste kunder, mens kunderne ikke har noget incitament til at klage, og derfor er frivillighed på det punkt ikke vejen frem. Endelig er det bemærkelsesværdigt, at Danmark efterhånden har den slappeste lovgivning i Europa på området, når man holder det op imod de store omkostninger og skader, rygning forvolder.

Man har forsøgt noget tilsvarende med skiltning i Frankrig. Efter hvad jeg har forstået, har det ikke haft den store effekt, og forslaget er derfor langt fra tilstrækkeligt til at imødekomme truslen fra passiv rygning.

I foråret havde vi en længere debat om rygning på De Radikales foranledning. Ministeren konkluderede, at der skulle nedsættes et udvalg, og at der skulle laves et serviceeftersyn på området. Det er der kommet en redegørelse om, og det konkluderes flere steder, at vi skal i dialog med parterne, at vi skal debattere emnet osv., og i den sammenhæng har jeg dette spørgsmål til ministeren: Er der blevet afsat midler til at føre denne dialog med de forskellige parter, der er nævnt i redegørelsen?

Til slut: Selv om vi i Det Radikale Venstre er kritiske over for forslaget, stemmer vi for det, da det måske er et lille – et meget lille – skridt i den rigtige retning, og samtidig henviser vi til vores eget beslutningsforslag om forbud mod rygning på spisesteder, der bliver fremsat i den nærmeste fremtid.

Kamal Qureshi (SF):

De passive rygere har, som også de tidligere ordførere har været inde på, et problem – ikke alene på deres arbejdsplads, men også når de om aftenen ønsker at gå i byen for at spise eller ønsker en hyggeaften med deres venner eller familie.

Kl. 15.40

Problemet er lidt anderledes for de passive end for de aktive rygere. Omkring 12.000-13.000 rygere dør årligt af sygdomme, som er direkte relateret til rygningen, ud over dem får andre følgesygdomme på grund af rygning, og det er sådan set ikke kun, fordi deres omgivelser ryger; det er faktisk, fordi deres omgivelser puster røgen ud. Det kan sådan set siges, at hvis røgen ikke blev pustet ud, kunne man være ligeglad, men det er i det øjeblik, der pustes noget kræftfremkaldende røg ud, de passive rygeres problem dukker op.

Vi er sådan set i den lidt paradoksale situation, at vi kan acceptere, at en tjener går på arbejde og er omgivet af kræftfremkaldende røg, som tobaksrøg jo er. Det accepterer vi, mens vi ikke ville acceptere, hvis en svejser på sin arbejdsplads blev udsat for kræftfremkaldende røg, hvis en laborant blev udsat for kræftfremkaldende produkter på sin arbejdsplads, eller hvis en chauffør blev udsat for kræftfremkaldende røg eller andre produkter på sin arbejdsplads. Så ville vi betragte det som et stort arbejdsmarkeds-politisk og arbejdsmiljømæssigt problem, og vi ville gribe ind og gøre noget ved det og give pålæg om, at der skulle rettes op på forholdene.

For SF er det ikke acceptabelt, at folk bliver udsat for kræftfremkaldende røg på deres arbejdsplads, og det er sådan set i princippet ligegyldigt for os, om den røg kommer ud af munden på kunderne, om den kommer ud af nogle maskiner eller kommer ud fra udstødningsrøret på nogle biler.

Samtidig med at vi har problemet med passiv rygning, har denne regering med hjælp af støttepartiet Dansk Folkeparti gjort det billigere at ryge ved at nedsætte afgifterne på tobak. Det er også med til at forværre det problem, som forbrugeret af tobak allerede er i det danske samfund.

Vi vil selvfølgelig – det kommer sikkert ikke bag på ministeren – også støtte dette forslag, som vi betragter som et meget lille og, som min kollega fra Det Radikale Venstre også nævnte, meget uambitiøst lille skridt, men trods alt et skridt i den rigtige retning. Derfor vil vi selvfølgelig støtte forslaget, men vi kunne godt tænke os, at problemet og problemets omfang blev taget med den alvor, det burde, når det er sådan, at mange personer dør af at blive udsat for kræftfremkaldende røg på deres arbejdspladser. Derfor burde man gribe kraftigere ind på området, end forslaget her lægger op til.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at anholde en bemærkning, hr. Kamal Qureshi gjorde her til sidst, nemlig påstanden, om at regeringen sammen med Dansk Folkeparti skulle have forværret problemet. Det synes jeg er en utidlig bemærkning, og den er i hvert fald forkert, for hvis man iagttager problemets omfang, er der jo ikke tale om, at det er forværret. Tværtimod udvikler rygesagen sig dag for dag i den rigtige retning, og regeringen har, som fru Birthe Skaarup også var inde på, jo taget forskellige initiativer, der samlet set bidrager til, at antallet af dagligdagsrygere og dermed også antallet af folk, der udsættes for passiv rygning, falder dag for dag.

Det er også det hovedsynspunkt, der ligger bag det serviceeftersyn, hr. Naser Khader omtalte, og som jeg ganske rigtigt markerede jeg ville sætte i værk efter den debat, vi havde om emnet for noget, der nærmer sig et år siden. Der tegner sig et billede af, at muligheden for at bevæge sig i ikkerøgfyldte omgivelser allerede er blevet og stadig bliver bedre i det danske samfund. Senest har vi f.eks. kunnet glæde os over, at man har besluttet, at der slet ikke må ryges i S-togene. Resten af togtrafikken er på vej, og vi kan se af vores serviceeftersyn, at på område for område gennemføres der faktisk stadig mere restriktive regler, og vel at mærke regler, der hviler på lokale beslutninger eller på beslutninger, der så at sige vokser ud af den pågældende sektors særlige interesser.

Men det rokker jo ikke ved, at vi ikke er i mål. Det er vi enige om, og jeg tror slet ikke, der overhovedet er nogen uenighed om, hvad der er endemålet, nemlig at alle skal kunne færdes uden at blive udsat for passiv rygning, medmindre man selv positivt vælger at lade sig udsætte for passiv rygning.

I virkeligheden er det snarere en diskussion om metoderne end om målet. Her har regeringen haft det udgangspunkt – og det er fortsat vores udgangspunkt – at vi bedst fremmer denne sag ved at få et sæt nye holdninger til at vokse frem og ved at sørge for, at man de steder, hvor man har det umiddelbare driftsansvar – hvad enten det er på en skole, en daginstitution, en arbejdsplads eller en restaurant – selv tager et ansvar. Det er sådan set det sidste, vi nu giver en hjælpende hånd ved at bestemme, at fra den 1. juni skal alle serveringssteder træffe et bevidst valg, og det skal være synligt, hvilket valg man har truffet. Det kan understøtte ikkerygernes

valg af restaurant, og det kan sådan set også understøtte dem, der arbejder i restaurationsmiljøet, i deres valg af arbejdsplads. Det er et forsøg på at skubbe udviklingen yderligere i den rigtige retning.

Kl. 15.45

Jeg er glad for at kunne konstatere, at der er fuld opbakning til forslaget, om end jeg selvfølgelig også har noteret mig, at nogle synes, at vi umiddelbart skulle gå længere allerede nu. For så vidt angår den overvejelse – om man skal bevæge sig længere i en eller anden given retning – brugte jeg sidst førstebehandlingen af forslaget, for der er jo tale om en genfremsættelse, til at markere, at i regeringens optik skal vi bruge 2005 til at debattere det spørgsmål.

Hvis der skal lovgives yderligere, og hvis der skal regelreguleres yderligere om rygning, skal det ske med afsæt i en bredt funderet offentlig folkelig debat, så der er opbakning til de skridt, vi tager, og vi er sikre på, at der også vil være respekt for de skridt, vi tager. Det er baggrunden for, at jeg ønsker at skyde et debatår i gang med en konference, som vil blive afviklet onsdag den 13. april, og som så at sige kommer til at markere startskuddet til en debat om passiv rygning med henblik på, at vi kan bruge et lille års tid fra det tidspunkt at regne til at få belyst forskellige modeller.

Forskellige lande har valgt forskellige modeller, og forskellige lande har gjort forskellige erfaringer. Der er den irske model, som er til at forstå: Al rygning er forbudt i det offentlige rum. Der er den engelske model, som nu fases ind over en længere årrække, og hvor der sondres mellem serveringssteder, der kun serverer drikkevarer, og serveringssteder, der serverer både vådt og tørt. Der er sådan set mange varianter, hvis man vil gå ind i overvejelser om at lave modeller for en nærmere rygeregulering, men det, der er mit og regeringens synspunkt, er, at hvis vi skal gå et skridt videre, skal vi gøre det bevidst, og så skal vi tage et skridt, der har en tilstrækkelig længde, så vi ikke skal tage et skridt mere allerede dagen efter.

Nu er det selvfølgelig ikke min første forpligtelse som sundhedsminister at gøre mig nogle erhvervspolitiske betragtninger, men alligevel. Vi har jo kunnet se i Sverige, hvordan man i første omgang valgte at løse problemstillingen ved at stille krav om ventilation og afskærmning m.v., hvilket gjorde, at det svenske restaurationsmiljø foretog massive investeringer, men ef-

terfølgende nåede man i Sverige frem til denne konklusion: Det er alligevel ikke godt nok, vi vil hellere tage et skridt yderligere.

Jeg har altså det synspunkt, at skal der tages et skridt, kan vi lige så godt tage et skridt af så stor længde, at vi er sikre på, at vi kommer til at stå fast i en lang tid fremover. Det er sådan set baggrunden for, at jeg for nærværende afviser de forslag, der har været fremme i debatten om med et fingerknips at lave rygerestriktioner i restaurationsmiljøet, og det gør jeg af to grunde.

For det første er debatten for snæver. Serviceeftersynet viser jo bl.a., at spørgsmålet om passiv rygning har en rækkevidde, der rækker langt ud over restaurationslivet. Hvis man skal sætte sagen lidt på spidsen, kan man sige: Hvad hjælper det, at man sørger for, at gymnasieeleven i 3. g ikke bliver udsat for passiv rygning 3 timer fredag aften på et diskotek, hvis han i øvrigt er passiv ryger resten af ugen på gymnasiet? Indfaldsvinklen er for snæver. Det er den ene overvejelse, og den anden overvejelse er den, jeg refererede før: Hvis vi tager et skridt, skal vi ikke bare kende retningen, men også skridtlængden.

Derfor vil jeg gerne her, hvor jeg kan slutte af med at konstatere, at der er opbakning bag lovforslaget, signalere, at vi er parat til at tage diskussionen, og at vi sætter den i gang den 13. april. Vi er også parat til at sætte en deadline på ca. 1 år, og regeringen er naturligvis også helt på det rene med, at efter en debat, vi selv sætter i gang, har vi som regering også en forpligtelse til at konkludere og udmønte vores konklusioner.

Med denne tilkendegivelse vil jeg stille mig til rådighed for det udvalgsarbejde, der nu går i gang.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Kl. 15.50

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenet i Grønland. (Foranstaltninger ved overtrædelse af lovgivningen på sundhedsområdet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birgitte Josefsen (V):

Det grønlandske hjemmestyre har ønsket en tilretning inden for visse områder på sundhedsområdet. Helt konkret handler det om straf ved anvendelse af dopingmidler og straf ved overtrædelse af landstingsforordningen om civile foranstaltninger mod smitsomme sygdomme, helt nøjagtigt epidemiområdet.

Anvendelse af doping kan efter de nugældende regler i Grønland alene straffes med konfiskation eller bøde, mens der efter dansk lovgivning kan idømmes fængsel i op til 2 år. Ved overtrædelse af den civile foranstaltning mod smitsomme sygdomme kan der efter de nugældende regler i Grønland alene idømmes bøde, mens der efter dansk lov kan straffes med bøde eller fængsel i op til 6 måneder.

Venstre ser det som noget helt naturligt at efterkomme det grønlandske hjemmestyres ønske om at få ændret bestemmelserne og støtter derfor lovforslaget, og da Det Konservative Folkepartis ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg herved meddele, at også De Konservative kan tilslutte sig forslaget.

René Skau Björnsson (S):

Dette lovforslag er et forslag, som har været til høring i Grønland og har været behandlet og er enstemmigt vedtaget af det grønlandske Landsting, og alene af den grund skal vi selvfølgelig støtte forslaget.

Med forslaget bliver det muligt for hjemmestyret at fastsætte regler, så der kan idømmes straf efter den grønlandske kriminallov for overtrædelser på sundhedsområdet. Lovgivningen bliver hermed mere parallel med den danske lovgivning, der gælder på området, og vi i Socialdemokratiet støtter lovforslaget, som vi også gjorde ved førstebehandlingen i efteråret.

Karin Nødgaard (DF):

Dette lovforslag er som sagt en genfremsættelse, som skal udmønte foranstaltninger ved overtrædelse af lovgivningen på sundhedsområdet i Grønland.

Regeringen ønsker med dette forslag at efterkomme nogle ønsker fra Grønlands hjemmestyre om, at man får flere bemyndigelser på sundhedsområdet end efter de gældende regler, så hjemmestyret kan idømme foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland, når der sker overtrædelser af landstingsforordningerne. Det kan ud over bøde og konfiskation f.eks. være, at man får en betinget dom, bliver dømt til at være under forsyrg eller dømt til anbringelse på en institution i Danmark eller i Grønland. Det kan også være særlige foranstaltninger over for personer med psykisk abnorme lovovertrædelser, og det kan være fortabelse af rettigheder.

Et eksempel på, hvor disse foranstaltninger kan træde i kraft, er ved overtrædelse af landstingsforordningen om forbud mod visse dopingmidler. Problemstillingen er, at i Grønland kan dette kun medføre bøde eller konfiskation, mens man i Danmark kan idømmes fængsel i 2 år. Et andet eksempel, hvor denne skærpelse ønskes anvendt, er epidemiområdet, hvor overtrædelser kun kan medføre idømmelse af bøde, medmindre strengere foranstaltninger er forskyldt efter anden lovgivning. I Danmark kan sådanne overtrædelser straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

I forslaget gøres der samtidig opmærksom på, at hjemmestyret overvejer en reform af lægemiddelovgivningen i Grønland, så der ligesom i Danmark skal kunne sanktioneres strengere end nu.

Vi kan i Dansk Folkeparti tilslutte os de ændringer, som lovforslaget indeholder, idet de efter vores mening er både fornuftige og fremtidsrettede for det grønlandske samfund.

Kl. 15.55

Charlotte Fischer (RV):

Der er sådan set ikke noget at betænke sig på med hensyn til dette lovforslag. Det drejer sig, som de forrige ordførere har sagt, om en genfremsættelse, som har bred tilslutning i Folketinget, og det er fremsat efter et udtrykkeligt ønske fra det grønlandske hjemmestyre.

Forslaget handler om, at sanktionerne skal nærme sig det niveau og det system, vi kender her fra det øvrige Danmark, så kort og godt: Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.